

با استفاده از ظرفیت صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی محقق می‌شود

هم‌افزایی منافع کارگران و کارفرمایان

زمانی طولانی مدت تقویت می‌کنند. این ویژگی به بهبود فرهنگ مالی در جامعه و تقویت حس اطمینان نسبت به آینده منجر می‌شود.

تعادل منافع نیروی کار و اهداف کارفرما

صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی به‌عنوان یکی از سازوکارهای پیشرفته و جهانی، در مسیر تقویت رفاه اجتماعی و پایداری اقتصادی، جایگاهی قابل توجه دارند. این صندوق‌ها با هدف کاهش فشار مالی دولت، ایجاد امنیت اقتصادی برای نیروی کار و افزایش بهره‌وری در شرکت‌ها طراحی شده‌اند. در حال حاضر، سه صندوق بازنشستگی عمده در بازار سرمایه فعال هستند که از جمله می‌توان به صندوق بازنشستگی تکمیلی اندیشه‌تأمین اشاره کرد. این صندوق که زیرمجموعه هلدینگ سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی (شتتا) به‌شمار می‌آید، با هدف ارتباط مؤثر با کارفرمایان و کارگران، ساختاری ساده و کارآمد را به کار گرفت. بر اساس امیدنامه این صندوق‌ها، تنوع در ابزارهای سرمایه‌گذاری از ویژگی‌های کلیدی آن‌ها به‌شمار می‌رود. به‌طوری که علاوه بر خریدسهام، امکان سرمایه‌گذاری در اوراق درآمد ثابت، صندوق‌های طلا و گواهی‌های سپرده نیز فراهم شد. این انعطاف‌پذیری به صندوق‌ها اجازه می‌دهد تا منابع مالی را به شکلی باثبات مدیریت کنند. یکی از مزایای مهم این صندوق‌ها، تعریف سه‌نوع واحد سرمایه‌گذاری است؛ واحدهای نوع اول و دوم از طریق کارفرمایان تأمین می‌شوند. بخشی از حقوق کارمند به‌عنوان حق عضویت کسر شده و کارفرما نیز سهمی به صندوق واریز می‌کند. واحدنوع سوم نیز برای سرمایه‌گذاری مستقیم سایر افراد در نظر گرفته شد. مزایای آینده این صندوق‌ها بر جذابیت آن‌ها افزوده است. به‌زودی امکان بهره‌مندی از پوشش‌های بیمه‌ای به دیگر ویژگی‌های این صندوق‌ها اضافه خواهد شد که می‌تواند امنیت اقتصادی بیشتری برای اعضا به همراه داشته باشد. بر اساس آمار سازمان بورس و اوراق بهادار، بازار سرمایه در بازه‌های بلندمدت، عملکردی بهتر از سایر بازارهای موازی داشته است. این موضوع نشان می‌دهد صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی قادرند با استفاده از این پتانسیل، منبعی پایدار برای تأمین مالی و بازدهی اقتصادی باشند. روش‌های تأمین منابع این صندوق‌ها نیز به دو شکل اصلی انجام می‌شود؛ از طریق قراردادهای دوره‌ای با کارفرمایان برای پرداخت حق عضویت کارکنان و همچنین جذب سرمایه‌گذاری مستقیم از عموم مردم در قالب واحدهای اختیاری. در نهایت، صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی با تغذیه‌بازار سرمایه، ایجادرفاه‌برای نیروی کار و کاهش بار مالی دولت، به‌عنوان یک راهکار جامع در مسیر توسعه اقتصادی و اجتماعی نقش آفرینی می‌کنند. عملکرد صحیح این صندوق‌ها و جلب اعتماد عمومی، شرط اساسی برای موفقیت این سازوکار به‌شمار می‌رود.

آن‌ها در توسعه زیرساخت‌های اقتصادی است. با جمعیت سرمایه‌های خرد و هدایت آن به سمت پروژه‌های کلان، این صندوق‌ها به رشد شاخص‌های اقتصادی و افزایش اشتغال یاری می‌رسانند. همچنین، سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت این صندوق‌ها در بازارهای مختلف، منجر به تقویت جریان نقدینگی و ثبات اقتصادی می‌شود. این کارشناس بازار سرمایه با تأکید بر اینکه صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی به سرمایه‌گذاران امکان انتخاب از بین گزینه‌های مختلف سرمایه‌گذاری، از سهام و اوراق بدهی تا دارایی‌های فیزیکی نظیر املاک را می‌دهند، افزود: «این تنوع، علاوه بر کاهش ریسک، امکان دستیابی به بازدهی مطلوب‌تر را برای افراد و سازمان‌ها فراهم می‌کند. یکی از نگرانی‌های اصلی در دوران بازنشستگی، کاهش درآمد و افزایش هزینه‌های زندگی است. این صندوق‌ها با ارائه برنامه‌های درآمدی پایدار، قادرند این شکاف مالی را پر کرده و اطمینان بیشتری به بازنشستگان بدهند. عایدی‌های حاصل از این صندوق‌ها می‌تواند به‌صورت مستمری یا پرداخت‌های دوره‌ای، پاسخگوی نیازهای مالی افراد باشد.» احمدلو با اشاره به اینکه روش‌های سنتی پس‌انداز معمولاً از بازدهی پایینی برخوردارند و در برابر تورم کارآمدی ندارند، اضافه کرد: «در مقابل، سرمایه‌گذاری در صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی به دلیل استفاده از استراتژی‌های حرفه‌ای و مدیریت ریسک، به سرمایه‌گذاران امکان می‌دهد تا ارزش واقعی دارایی‌های خود را حفظ کرده و در عین حال، بازدهی بالاتری نسبت به روش‌های سنتی به دست آورند.» به گفته او، این نهادهای مالی با ارائه مزایای مالی و ایجاد امنیت اقتصادی، انگیزه افراد را برای پس‌انداز در بازه‌های

حرفه‌ای، اطمینان بیشتری به سرمایه‌گذاران می‌دهد. تنوع دارایی‌ها در پرتفوی این صندوق‌ها یکی از کلیدی‌ترین عوامل در کاهش ریسک به حساب می‌آید. «این کارشناس بازارهای مالی توضیح داد: «الزامات نظارتی تعیین‌شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار، از تمرکز بیش‌ازحد سرمایه‌گذاری بر یک دارایی خاص جلوگیری می‌کند. این امر موجب می‌شود ارزش سرمایه‌گذاری‌ها در برابر نوسانات بازار تا حد زیادی محفوظ بماند.»

او یادآور شد: «ماهیت سهامی یا شاخصی این صندوق‌ها، امکان رشد سرمایه متناسب با نرخ تورم را مهیا می‌سازد. تجربه نشان داده که بورس اوراق بهادار، در بلندمدت عملکرد بهتری نسبت به بسیاری از بازارهای دیگر دارد. این ویژگی به سرمایه‌گذاران اطمینان می‌دهد که ارزش دارایی‌هایشان در برابر کاهش قدرت خرید حفظ می‌شود.» احمدلو با اشاره به اینکه یکی دیگر از مزایای مهم این صندوق‌ها، امکان مشارکت کارفرمایان در خرید واحدها برای کارکنان است، گفت: «در این حالت، پرسنل می‌توانند با پرداخت بخشی از هزینه واحدها، از سود سرمایه‌ای بیشتر از قدرت مالی اولیه خود بهره‌مند شوند. این ویژگی، فرصتی ارزشمند برای بهبود وضعیت مالی کارکنان ایجاد می‌کند. در مقایسه با سرمایه‌گذاری مستقیم در بازار بورس، این صندوق‌ها امنیت بیشتری برای سرمایه‌گذاران تأمین می‌کنند. مدیریت حرفه‌ای و نظارت دقیق، همراه با سوددهی منظم، از عواملی هستند که موجب اطمینان خاطر سرمایه‌گذاران می‌شوند. از امتیازات قابل توجه صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی، نقش

حمیدرضا بیاتی‌نیا کاشانی
روزنامه نگار

صندوق‌های سرمایه‌گذاری بازنشستگی تکمیلی به‌عنوان یکی از ابزارهای مالی نوین، نقشی کلیدی در بهبود امنیت مالی دوران بازنشستگی بر عهده دارند. این صندوق‌ها که به‌طور گسترده برای ایجاد درآمد بلندمدت طراحی شده‌اند، از طریق جمع‌آوری سرمایه و مدیریت حرفه‌ای آن، فرصت‌های جذابی را برای سرمایه‌گذاران و کارفرمایان فراهم می‌آورند. این صندوق‌ها بر مبنای تجميع منابع از سرمایه‌گذاران عادی و کارفرمایان در حال فعالیت هستند. پس از جمع‌آوری وجوه، مدیران صندوق اقدام به خرید و مدیریت دارایی‌های مالی متنوعی مانند اوراق سهام، اوراق بدهی یا دارایی‌های غیرمالی نظیر املاک می‌کنند. هدف اصلی این سرمایه‌گذاری‌ها، افزایش ارزش دارایی‌های صندوق و ارائه عایدی پایدار به سرمایه‌گذاران است. این رویکرد جامع و متنوع به سرمایه‌گذاری، این امکان را به سرمایه‌گذاران می‌دهد تا از مزایای بازدهی بلندمدت و پوشش تورم بهره‌مند شوند. همچنین، برنامه‌های ارائه‌شده توسط این صندوق‌ها می‌تواند با توجه به نیازهای فردی و شرایط اقتصادی، انعطاف‌پذیری بالایی را برای سرمایه‌گذاران مهیا سازد.

مزایای صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی

مصطفی احمدلو، کارشناس بازار سرمایه در گفت‌وگو با «آتی‌نو» ضمن اشاره به اینکه یکی از ویژگی‌های مهم این صندوق‌ها، امکان سرمایه‌گذاری برای مدت‌زمان معین است، گفت: «سرمایه‌گذاران در هر مقطعی، با ابطال واحدهای خود، اصل سرمایه و سود آن را دریافت خواهند کرد. این ویژگی انعطاف‌پذیری قابل‌توجهی را برای کارفرمایان و افراد عادی فراهم کرده و نقش مهمی در مدیریت مالی سرمایه‌گذاران ایفا می‌کند.» او افزود: «برای کارفرمایان، این صندوق‌ها فرصتی جهت ارائه مزایای کاری جدید به کارکنان است. خرید واحدهای این صندوق برای پرسنل، نه‌تنها یک مزیت شغلی شناخته می‌شود بلکه بازدهی این سرمایه‌گذاری، به‌خصوص در بلندمدت می‌تواند در بهبود رفاه مالی کارکنان مؤثر باشد.»

احمدلو ادامه داد: «صندوق‌های بازنشستگی تکمیلی تحت نظارت افراد متخصص و باتجربه اداره می‌شوند. این مدیران با تحلیل دقیق شرایط بازار و انتخاب بهینه دارایی‌ها، تلاش می‌کنند بازدهی سرمایه‌گذاری را به حداکثر و ریسک را به حداقل برسانند. این مدیریت

محصولات دانش‌بنیان در سال ۱۴۰۲ سهم پنج درصدی از ارزش کل صادرات کشور را به خود اختصاص دادند. این در حالی است که مواد پیشرفته و محصولات مبتنی بر فناوری‌های شیمیایی، حدود ۸۰ درصد ارزش صادرات شرکت‌های دانش‌بنیان را شامل می‌شود. محمدعلی دهقان دهنوی، رئیس سازمان توسعه تجارت ایران با اشاره به اینکه براساس آمار گمرک، صادرات شرکت‌های دانش‌بنیان در سال ۱۴۰۲ ۶ درصد از وزن و پنج درصد از ارزش کل صادرات کشور را تشکیل داد، گفت: توسعه صادرات غیرنفتی به‌ویژه صادرات متکی بر اقتصاد دانش‌بنیان، نقش با اهمیت در امنیت اقتصادی و توسعه اقتصادی کشور ایفا می‌کند. در مقابل وابستگی صادرات و اقتصاد به فروش نفت، مواد خام و نیمه‌خام، یکی از نقاط ضعف کشور به‌ویژه در زمان تحریم و محدودیت‌های بین‌المللی به‌شمار می‌رود.»

رئیس سازمان توسعه تجارت ایران افزود: «این نوع صادرات آسیب‌پذیری کمتری در زمان محدودیت‌ها دارد؛ چراکه اساس اقتصاد دانش‌بنیان را تفکر و تخصص تشکیل می‌دهد و بر نیروی انسانی و قدرت تولید و دانش آن تکیه داشته و وابسته به منابع طبیعی نیست.» او ادامه داد: «بدون شک شرکت‌های دانش‌بنیان و فناوری در حال حاضر یکی از بازیگران مهم و اصلی اقتصادی کشور هستند. در این راستا سازمان توسعه تجارت به‌عنوان متولی تجارت خارجی، تقویت صادرات دانش‌بنیان را به‌طور جدی در دستور کار قرار دارد.» دهقان دهنوی اضافه کرد: «تقویت جایگاه ایران در عرصه نوآوری و فناوری در حوزه‌های مختلف و همچنین توسعه همکاری‌های تجاری بین‌المللی و معرفی ظرفیت‌های شرکت‌های ایرانی به‌ویژه در حوزه دانش‌بنیان نیازمند

تقویت جایگاه شرکت‌های دانش‌بنیان در صادرات ایران، مستلزم توسعه سیاست‌های حمایتی و افزایش تعاملات بین‌المللی است. با توجه به تغییرات سریع فناوری در جهان، این شرکت‌ها باید با سرمایه‌گذاری مداوم در تحقیق و توسعه، خود را در خط مقدم نوآوری حفظ کنند. در چنین شرایطی، شرکت‌های دانش‌بنیان نه‌تنها به موتور محرکه صادرات کشور تبدیل خواهند شد، بلکه نقشی کلیدی در تحول اقتصاد ایران به سمت یک اقتصاد دانش‌محور ایفا خواهند کرد. یکی از دستاوردهای برجسته شرکت‌های دانش‌بنیان در سال‌های اخیر، ایجاد ارتباط مستقیم میان فناوری‌های پیشرفته و نیاز بازارهای هدف بود. این شرکت‌ها با شناسایی تقاضای بین‌المللی برای محصولات مانند نانو مواد، پلیمرهای مهندسی و ترکیبات شیمیایی خاص، توانسته‌اند جایگاهی متمایز در زنجیره تأمین جهانی به دست آورند. چنین محصولاتی علاوه بر ایجاد ارزش افزوده بالا، نشان‌دهنده قدرت علمی و فناوریانه کشور در پاسخ به چالش‌های صنعتی و تکنولوژیکی در سطح بین‌المللی است. به‌ویژه در حوزه‌هایی نظیر داروسازی و پتروشیمی، این محصولات جایگزین موفقی برای واردات و همچنین ابزار رقابتی در بازارهای صادراتی به شمار می‌روند. علاوه بر آن، توسعه صادرات دانش‌بنیان فرصتی برای افزایش تاب‌آوری اقتصادی کشور در برابر شوک‌های خارجی فراهم آورده است. حضور شرکت‌های دانش‌بنیان در بازارهای متنوع، با ایجاد سبدي از محصولات فناوریانه، وابستگی اقتصاد ایران به بازارهای خاص یا محصولات خام را کاهش می‌دهد. این تنوع به گسترش دامنه فعالیت‌های اقتصادی کمک می‌کند و ریسک‌های ناشی از تغییرات ناگهانی در شرایط بازارهای جهانی را به حداقل می‌رساند. آینده این مسیر در گرو تداوم نوآوری، گسترش زیرساخت‌های صادراتی و ایجاد بسترهای قانونی و حمایتی پایدار برای این شرکت‌ها خواهد بود.

صادرات ۵درصدی!

سهم ناچیز صدور محصولات دانش‌بنیان از کل صادرات ایران

بالایی برای پذیرش محصولات دانش‌بنیان ایران دارند. با این حال، شرکت‌های دانش‌بنیان در تلاشند تا با تطبیق استانداردهای جهانی و بهبود کیفیت، به بازارهای رقابتی‌تر مانند اروپا و شرق آسیا نیز وارد شوند.

لزوم افزایش حمایت‌ها از شرکت‌های فناوری

حمایت‌های دولتی نقش مؤثری در توسعه صادرات شرکت‌های دانش‌بنیان ایفا می‌کنند. معافیت‌های مالیاتی، تسهیلات مالی و مشوق‌های صادراتی از جمله اقدامات حمایتی هستند که انگیزه لازم را برای توسعه و رشد این شرکت‌ها فراهم کرده‌اند. همچنین ایجاد زیرساخت‌های تجاری مانند مناطق آزاد دانش‌بنیان و تسهیل در حضور این شرکت‌ها در نمایشگاه‌های بین‌المللی از دیگر اقدامات مؤثر در این حوزه بوده است. با توجه به عملکرد مثبت شرکت‌های دانش‌بنیان در سال ۱۴۰۲، می‌توان نتیجه گرفت که این بخش ظرفیت بالایی برای تبدیل شدن به موتور محرک اقتصاد ایران دارد.

تمرکز بر گسترش بازارهای هدف، افزایش سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و توسعه زیرساخت‌های صادراتی زمینه‌ساز توسعه بیشتر این شرکت‌ها و ارتقای جایگاه ایران در اقتصاد جهانی هستند. این شرکت‌ها علاوه بر نقش آفرینی در صادرات، در ایجاد زیرساخت‌های فناوریانه و انتقال دانش در سطح ملی نیز تأثیرگذار بوده‌اند. تولید مواد پیشرفته و محصولات دانش‌محور، زنجیره‌ای از ارزش افزوده ایجاد می‌کند که علاوه بر ارزآوری، موجب تقویت صنایع پایین‌دستی و بومی‌سازی فناوری‌های استراتژیک می‌شود. در این راستا، ارتباط میان شرکت‌های دانش‌بنیان و دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و صنایع بزرگ‌تر می‌تواند به شکل‌گیری اکوسیستم کارآمدی منجر شود که در آن نوآوری و رشد اقتصادی به‌صورت هم‌افزا عمل کنند. نگاه به آینده نشان می‌دهد که

تقویت رویدادهایی است که فرصت تعامل بازیگران اصلی این اکوسیستم را هرچه بیشتر فراهم می‌آورد.»

روند رو به رشد صادرات دانش‌بنیان‌ها

این آمار جایگاه رو به رشد اقتصاد دانش‌بنیان در تحول ساختار صادراتی کشور را نمایان می‌سازد. ارزش پنج درصدی صادرات دانش‌بنیان از کل صادرات، بیانگر تولید محصولاتی با ارزش افزوده بالا توسط این شرکت‌هاست؛ امری که می‌تواند مسیر حرکت به سوی کاهش وابستگی به مواد خام را هموار سازد.

از منظر محصولات، تمرکز اصلی شرکت‌های دانش‌بنیان بر تولید مواد پیشرفته و محصولات مبتنی بر فناوری‌های شیمیایی است. این بخش حدود ۸۰ درصد از ارزش کل صادرات دانش‌بنیان را تشکیل داده و این محصولات شامل نانو مواد، پلیمرهای پیشرفته، ترکیبات دارویی، کاتالیست‌ها و مواد مهندسی خاص هستند.

اهمیت این بخش نه‌تنها به دلیل ارزش اقتصادی بالای محصولات، بلکه به دلیل تقاضای جهانی برای این محصولات فناوریانه است که می‌تواند زمینه را برای توسعه بازارهای صادراتی ایران فراهم کند. عملکرد موفق شرکت‌های دانش‌بنیان در صادرات، تأثیرات گسترده‌ای بر اقتصاد کلان کشور داشته است. آن‌ها از یک‌سو به کاهش وابستگی به صادرات مواد خام کمک رسانده و از سوی دیگر با ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار و تخصصی، نقش مهمی در بهبود شاخص‌های اشتغال ایفا می‌کنند. همچنین حضور در زنجیره ارزش جهانی از طریق صادرات این محصولات، جایگاه ایران را در عرصه‌های بین‌المللی ارتقا می‌بخشد. بازارهای هدف محصولات دانش‌بنیان ایران در سال ۱۴۰۲ عمدتاً کشورهای منطقه و همسایه بوده‌اند. کشورهایی مانند عراق، ترکیه و امارات به‌عنوان مشتریان اصلی این محصولات شناخته شده‌اند. علاوه بر این، بازارهای نوظهور در آسیا و آفریقا ظرفیت

یادداشت

تحول بیمه

با استفاده از اوراق بهادار بیمه‌ای

امیر اسماعیل کاظمی

کارشناس بازار سرمایه

اوراق بهادار بیمه‌ای یکی از ابزارهای پیشرفته مالی به حساب می‌آید که شرکت‌های بیمه در ایران می‌توانند با بهره‌بردن از آن، نقدینگی و منابع مالی پایداری برای مدیریت ریسک‌ها و پرداخت خسارات ایجاد کنند. در این مطلب به بررسی سه محور اصلی کاربرد این ابزار مالی می‌پردازیم. این درحالی است که شرکت‌های بیمه در ایران به دنبال روش‌های نوین تأمین مالی هستند تا بتوانند خدمات خود را توسعه دهند. یکی از این ابزارها، اوراق بهادار بیمه‌ای است که با تنوع در ساختار و کاربرد، قادر است به افزایش نقدینگی و مدیریت بهتر ریسک‌های بیمه‌گران کمک کند. در این نوشتار به بررسی کاربردهای اصلی اوراق بهادار بیمه‌ای در ایران با تأکید بر سه محور اصلی اوراق بهادار برای وام‌های خرید بیمه‌نامه، ذخایر بیمه‌ای و سرمایه‌گذاری مشترک می‌پردازیم. یکی از چالش‌های بیمه‌گذاران در ایران، تأمین هزینه بیمه‌نامه‌های بلندمدت یا پرهزینه به‌شمار می‌رود. این موضوع به‌ویژه در بیمه‌های زندگی، درمان تکمیلی و بیمه‌های خودرو مشهود است. صدور اوراق بهادار برای تأمین مالی وام‌های خرید بیمه‌نامه یا پوشش بیمه‌نامه‌های اقساطی این مشکل را کاهش می‌دهد. در این روش، شرکت‌های بیمه اوراقی را منتشر می‌کنند که سرمایه‌گذاران از طریق خرید آن، منابع لازم برای اعطای وام به بیمه‌گذاران را تأمین می‌کنند. این اوراق در سررسیدهای مشخص بازپرداخت می‌شوند. از مزایای این روش می‌توان به افزایش نقدینگی، جذب مشتریان جدید و کاهش مشکلات ناشی از تأخیر در پرداخت حق بیمه اشاره کرد. بیمه‌گذاران نیز از مزایای دسترسی آسان‌تر به بیمه‌نامه‌ها و امکان پرداخت اقساطی بهره‌مند می‌شوند. از سویی، ذخایر بیمه‌ای به‌عنوان پشتوانه‌ای برای پرداخت خسارت در آینده از اهمیت زیادی برای شرکت‌های بیمه برخوردارند. اوراق بهادار ذخایر بیمه‌ای، ابزار مالی پیشرفته‌ای است که به شرکت‌های بیمه امکان می‌دهد بخشی از ذخایر خود را به سرمایه‌گذاران انتقال داده و نقدینگی بیشتری به دست آورند. در این روش، شرکت‌های بیمه بخشی از ذخایر خود را از طریق اوراق بهادار به سرمایه‌گذاران واگذار و سرمایه‌گذاران در ازای سرمایه‌گذاری، بازدهی مشخصی دریافت می‌کنند. در این مرحله شرکت‌های بیمه با افزایش نقدینگی و آزادسازی منابع مالی برای سرمایه‌گذاری در حوزه‌های دیگر و سرمایه‌گذاران، بازاری با ریسک پایین و بازدهی مناسب را به‌دست خواهند آورد. سرمایه‌گذاری مشترک میان شرکت‌های بیمه و سایر فعالان بازار سرمایه یکی دیگر از روش‌های استفاده از اوراق بهادار بیمه‌ای است. این ابزار مالی می‌تواند پروژه‌های بزرگ و بلندمدت را تسهیل و منابع جدیدی برای شرکت‌های بیمه فراهم آورد. شرکت بیمه اوراقی را منتشر می‌کند که به سرمایه‌گذاران اجازه می‌دهد در پروژه‌هایی مانند ساخت مراکز درمانی، توسعه کسب‌وکار، تأسیس شرکت‌های تابعه یا حتی سرمایه‌گذاری در فناوری‌های جدید بیمه‌ای سهیم شوند. با این روش، شرکت‌های بیمه قدرت مالی خود را برای پروژه‌های بلندمدت تقویت کرده و سرمایه‌گذاران نیز با مشارکت در پروژه‌های سودآور، سبد سرمایه‌گذاری خود را متنوع‌تر می‌کنند. در نتیجه، اوراق بهادار بیمه‌ای ابزاری نوین و کارآمد برای تأمین مالی شرکت‌های بیمه است. این ابزارها علاوه بر تأمین نقدینگی، می‌توانند باعث جذب سرمایه‌گذاران و افزایش رضایت مشتریان نسبت به صنعت بیمه شوند. از این رو، توسعه این ابزارها با حمایت نهادهای نظارتی همچون سازمان بورس و اوراق بهادار و بیمه مرکزی نقش مؤثری در رشد صنعت بیمه در ایران در پی خواهد داشت. این درحالی است که توسعه صنعت بیمه مبتنی بر فناوری‌های روز از مسائلی است که منجر به رشد و تعالی این صنعت خواهد شد. همچنین گام‌هایی در این بخش برداشته شده که ضرورت دارد نهاد ناظر با حمایت از استارت‌آپ‌های فعال در این حوزه مسیر توسعه صنعت بیمه را هموارتر سازد. از سویی، صنعت بیمه و بانکداری مهم‌ترین ارکان نظام مالی هر کشوری به‌شمار می‌روند. در ایران صنعت بیمه در مقایسه با صنعت بانکداری و بازار سرمایه در حوزه سرمایه‌گذاری، فرایند تجارت الکترونیک و مالکیت فکری یا مشکلاتی مواجه است که مانع از تحقق واقعی نقش بیمه در نظام مالی کشور شده است.